

Les frases fetes són construccions de més de dos mots que tenen com a nucli un verb i que són d'ús habitual a la nostra llengua.

El seu significat de vegades no es pot deduir del significat dels seus components perquè ha perdut aquell sentit originari pel qual es va crear, i tampoc es pot traduir perquè cada llengua té les seves. Fixem-nos en: *plou a bots i a barrals!*, en castellà és *llueve a cántaros o a mares*, i en anglès, *it's raining cats and dogs*.

Vegem-ne algunes:

Anar...

carregat com un ase; de gorra; de boca en boca; a la deriva; al gra; a cegues; a mal borràs; amb peus de plom; amb compte; a preu fet; amb una sabata i una espadenya; a pams; a tot gas; de baixa; de bòlit; de mosques; flux d'armilla; etc.

Estar...

amb l'ai al cor; amb l'aigua fins al coll; a la lluna; als llimbs; al peu del canó; a mata-degolla; sec com un gaig; com una cabra; carregat de punyetes; de futris; en boca; entre dos focs; fins als nassos; in albis; pels núvols; etc.

Fer...

el paper de met; un bisbe; plorar les pedres; petar la claca; Pasqua abans de Rams; orelles de cònsol; mutis i a la gàbia; tots els papers de l'auca; un cop de cap; un paperàs; uns ulls com unes taronges; via; volar coloms; etc.

Ser...

un os; un panxa contenta; un perepunyetes; un pou de ciència; un despenjafigues; un cas com un cabàs; un carallot; un tocacampanes; de la màniga ampla; viu com la pólvora; un tros de pa; carn i unglà; etc.

Tenir...

cops amagats; el peu al coll; els ulls al clatell; el cap ple de pardals; coll avall; cara de maig; mala peça al teler; mans de plata; molt vent a la flauta; tots els trumfos; un os a l'esquena; una esponja al clatell; etc.